

„Bud' pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem“ (Ef 1,3).

„Všichni jsme dostali z jeho plnosti, a to milost za milostí“ (Jan 1,16)

Z Božího slova mě oslovilo druhé čtení, tedy z listu apoštola Pavla Efesanům. Nedávno jsem položil takhle při obědě otázku, co vás oslovilo o Vánocích z Božího slova? „To jako máme biblickou hodinu?“, přišla protiotázka. Je pravda, na takovou otázku je třeba být tak trochu v obraze. Podobně jako jsme v obraze, když se mluví o politice, sportu, událostech u nás či ve světě. Jsou lidé, kteří dokáží hodiny mluvit na různá témata. Proč, protože sedí u různých médií denně nějaký ten čas, aby byli v obraze. Ale položme si otázku, jak je to s naším prožíváním Božího slova? Od druhého vatikánského koncilu po úpravě bohoslužeb, byla velmi vhodně, mnohem lépe než předtím, do mše svaté zakomponována bohoslužba slova. Jenže když

se sem tam někdy zeptám, co vás dnes oslovilo na Božím slově, tak věřící většinou koukají jak vyorané myšky. Není tedy tak trochu nadbytečná bohoslužba slova ve mši svaté? Nebylo by lepší udělat tajemnější až magičtější obřady, aniž by člověk musel přemýšlet? Jenže k čemu by pak byla Bible?

Z Božího slova mě tedy oslovilo druhé čtení. Apoštol Pavel říká tato slova: „Bud' pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem“ (Ef 1,3). Apoštol chválí Boha za to, že díky tomu, že je on, ale i ostatní věřící křesťané spojen s Kristem, může vnímat, že se v jeho životě projevují duchovní dary. Co jsou to duchovní dary? Jsou to dary třetí božské osoby, Boha Ducha Svatého.

My běžně mluvíme o tom, že je člověk obdarován. Máme všichni dar života, máme dar, že jsme muži nebo ženy, máme dar zdraví, dar našeho těla, dar naší národy, dar přemýšlení, dar paměti, dar zručnosti, dar své rodiny, dar zaměstnání, dar vzdělání atp. Jsou toto však dary, o kterých mluví apoštol Pavel? Jsou toto dary, kterými nás zahrnul, protože jsme spojeni s Ježíšem Kristem? Ne toto nejsou duchovní dary, i když jsou také od Boha. Tyto dary mají i ti, kdo nejsou spojeni s Ježíšem Kristem.

O jakých darech tedy apoštol mluví? Co dostane člověk spojený s Ježíšem Kristem? Sám Ježíš hovoří, že každý, kdo v něho uvěří, dostane dar Ducha Svatého. Ten působí především ve třech rovinách: v rovině víry, v rovině lásky a v rovině naděje. V rovině víry působí, že člověk věří Ježíši Kristu. Věřící, že ho Ježíš nikdy neopustí, věří, i když Ježíše často ani nevnímá. Věřící i proti vší beznaději. Věřící, i když by ho to mělo stát život. Věřící, že život, pravý život, je sám Ježíš Kristus. Víra je pak stavem naší mysli a utváří naše myšlení ve shodě s myšlením Ježíše Krista.

V rovině lásky Duch Svatý působí, že člověk miluje Boha nade všechno. Dává Bohu přednost před vším, co by ho od něho vzdálilo. A i když občas na Boha zapomene a zhřeší, přesto se k němu s láskou a důvěrou vrátí, protože ví, že může milovat toho, kdo miluje bez podmínek. To je láska k Bohu způsobená Duchem Svatým. Tato láska se projevuje ve slovech, jak člověk o Bohu mluví. Když bere jméno Boží nadarmo, Boha nemůže milovat. Kdy mluví o Bohu, jako o čemsi nad námi, nemůže Boha milovat, protože ho nezná a dar lásky ani víry nemá. Lze však o něj prosit. Také ve skutecích lásky k druhým se pozná, kdo miluje opravdu Boha. Kdo druhého pomlouvá, škodí mu, nemá k druhému úctu a to i ke svým nepřítelům, není člověkem spojeným s Ježíšem Kristem majícím Ducha Svatého. Lze si však tento dar vyprosit. Dar lásky se týká naší vůle, spojené s vůlí Boží.

Třetí dar je darem naděje. Nadějí se vztahujeme k cíli svého života. Tím cílem je opět Ježíš Kristus. Pokud nás to k Ježíši táhne, pokud si klademe otázku, zda vůbec k Ježíši jdeme a jak, potom máme naději. Naděje je silnější jak nemoc, smrt, kruté okolnosti života. Kdo má naději, prochází pokojně i temnotou noci života. Ví, že na konci je Pán a i když nás od něho všechno odvádí, on tam je a já jdu za ním. To je projev Ducha Svatého

v nás. Dar naděje se pak týká našeho životního směřování, životní orientace, motivace jak směřovat život. A opět i naději si lze vyprostit, stejně jako víru či lásku. Už jen to, že o tyto dary prosíme, je známkou, že ony už v nás nějak přítomny jsou, jen čekají na to, až je ještě více rozvineme.

„Bud' pochválen Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, on nás zahrnul z nebe rozmanitými duchovními dary, protože jsme spojeni s Kristem“ (Ef 1,3). Mluvili jsme o třech darech Ducha Svatého: víře v Krista, lásce ke Kristu a naději v Kristu. Jsou však i jiné dary a projevy Ducha Svatého v nás. Apoštol Pavel mluví o darech, které jsou určeny ke stavbě Božího království na zemi. Mluví o charismatech a službách k budování či udržování Kristova těla na zemi, tedy o darech pro růst Církve (1 Kor 12, 7.11 a14,12). Charismata jsou dary, kterými si Pán buduje Církev. Slovo moudrosti, slovo poznání, slovo proroctví, rozlišování, co je vedeno kterým duchem, slovo chvály Boha byť i v neznámém jazyku, skutek víry, skutek uzdravení. Toto také nejsou dary, jako že je někdo moudrý, či prozíravý, nebo znalec medicíny či bylin. Jsou to dary, které přesahují lidské schopnosti a možnosti. Někdo vysloví slovo, které druhého zasáhne a on leccos změní. Někdo vyřkne věc, o které ví, jen ten, koho se to týká, a to ho zasáhne směrem k životu. Někdo pozná, že za tím, či oním jednáním je duch zla, duch pýchy, lakomství, smilstva, nenávisti apod. a od tohoto ducha ho pak může zase druhý vysvobodit, kdo má víru v Boží slovo, které osvobozuje. Jiný může Boha chválit tak, že na to už jeho slovník ani rty nestačí a chvály Boha mu tryskají ze srdce tak, jako by mluvil neznámou řečí a tato chvála Boží působí radost či uzdravení či osvobození z pout zla druhé lidi. Slovo proroctví zase udává směr, kudy je třeba kráčet v dané situaci za Pánem. Takto si Pán vede a buduje svou Církev. Církev bez charismat, je jako ohniště bez ohně, tělo bez ducha. Prosme Pána také o tyto dary ke stavbě, o dary k budování jeho Církve.

Jsou Vánoce a velkou úlohu i zde hraje Matka Boží, Panna Maria, ta, která je plná milostí, plná Ducha Svatého. Ona nám dává do rukou růženec, v němž na začátku prosíme Ježíše o dar víry, naděje a lásky. Nechme se jí vést a promýšlejme, jak k nám mluví Boží slovo, i ona slova o Ježíši uchovávala ve svém srdci.